

Îmbracă-te-n magnolie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- De ce nu-mi bați și tu-n fereastră, doamnă,
Să mă scufund în decolteu-adânc,
Să-mi scald privirea-n el precum un țănc
Că sunt sătul de ploaie? Parcă-i toamnă,

Pe caldarâm e mângă și-n livadă
Nu sunt privighetori ori poate tac
Că vremea merge astăzi ca un rac
Și-n loc de flori mai spulberă zăpadă.

Îmbracă-te-n magnolie spre seară
Și calcă-mi fin peste melancolii,
Cu tocu'-nalt și minijup să vii
Și-am să te-ascund în suflet, primăvară!

- Stau lângă pragul nins al îndoii
Dar nu-ndrăznesc, străine, să te strig,
Pe străzi se plimbă vântul și e frig,
Amnezică, în profunzimea pielii,

Te simt curgând cu sângele deodată,
Ți-aș da un nume dulce, de alint,
Aș bea din cupa palmelor absint
Și-aș fi pentru vecie condamnată

Să înfloresc în vremuri fără soare
La geamul tău, o floare și un gând
Deschise-n zori pe trupul meu plăpând,
Să îți ofer și-o zi de sărbătoare.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif